

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De adulteris, concubinarijs, fornicarijs, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](#)

ster, qui sibi cognationis, affinitatis è via cuto coniunctus non sit, progressiatur Episcopus ad exequendam eius generis dispensationem, etiam si in locis finitimi aliqui essent, qui nullo gradu cognationis, affinitatis è iuncti, eam cum exigua dote in matrimonium ducerent. Satis enim est, in eo municipio, loco è, ubi mulier est, diligentiam matrimonij contrahendi adhibitam esse.

57 Pro dispensationum matrimonialium executione, nihil quicquam prorsus muneris, præmijue, etiam sponte oblati, ac ne pro labore quidem, qui in testibus ea causa examinandis, alijs è testificationibus excipiendis, ponitur, Episcopus, aut Vicarius eius capiat. Notarij vero pro examine testium, quartam diu taxat partem aurei ad summum capiant licet.

Quæ Titulo huic desunt ex ordine Conciliorum Provincialium videtur in titulo seq. & de Meretricibus. De His trionibus, &c. De Immoratis sumptibus. De Patribus familiis, & Ludimagiis.

De Adulteris, Concubinarijs, Fornicarijs, eouè nomine suspectis: deque occasionibus eodem in generè peccandi tollendis.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Concubinarij publici quando ad paenitentiam, & communionem, admittendi.

- 1 Idem legitimè admoniti, se non emendantes, ut plectendi.
- 2 Utque contrà eos ab Episcopo procedatur. Clericorum Concubiniorum que pœna. De Vita & bon. Cler. 106. Fornicarij notorijs, quibus etiam pœna subiçuntur. Ibid. 108. Concubiniorum nomina visitationis tempore à Parocho exhibenda. De Visitatione, 34. 39.
- 3 A Visitatoribus etiam inquirendum an idem in Parochijs sint. Ibid. 25.
- 4 Ignotus homo, qui mulierem, sub asserto coniugis nomine secum duxerit, quo testimonio permittendus à Parocho in sua Parochia habitare.
- 5 Cohabitatio suspecta maris, & fœmine ab Episcopo, & Parocho prohibenda.
- 6 Peccandi occasionibus, & nocturnis excubijs ab eisdem proficiendum.

L. Concub.

Oncubinarij, legitimè admoniti, si concubinas non ciecerint, abdixerintque se omnino ab eorum consuetudine; contrà eos Episcopus, etiam Tridentini Concilij auctoritate, excommunicatione, tūm alijs præterea pœnis seuerè agat.

2. Tit. I. dec.
29.
Sess. 24. ca. 8.
de refor.
6. Qnq; ad
Matr. pert.

Graue concubinatus crimen est: propterea quām ingens in eo funditus conuellendo sollicitudo, & quām longe omnium diligentissima cura Episcopi esse debeat, cūm Canonum leges, sacrique Oecumenici Concilij Tridentini decreta iubeant; tūm verò Pij Quinti Pontificis Maximi Apostolica sanctio iam pridem edita perspicuè ostendit.

Qua sanctione sanctæ obedientiæ virtute illud iussum est, vt qua contra Concubinarios eiusdem Concilij Tridentini decretis constituta sunt, in ijs ipsis omnino, iniulatèque exequendis, Episcopi in sua quisque Diœcesi diligenter, sanctèque inuigilent: Deo, Romanoque Pontifici rationem reddituri, si in eo turpi crimine radicitus extirpando negligenter, aut remisse se gesserint. Quamobrem Episcopus, nomine etiam postulante, aut accusante, ex officio, sine stepitu, & forma iudicij, solaque facti veritate inspecta, contrà illiusmodi Concubinarios, cuiuscumque status, ordinis, dignitatisque illi sint, seuerè, agat: profindeque pœnis sacrorum Canonum iure, Sumariorum Pontificum Constitutionibus, Conciliorumque auctoritate sanctitis, & alijs præterea etiam pecuniarijs, arbitrio suo, grauiter puniat. Quos autem ter admonitos in contumacia persistere animaduerterit, eos non solum alijs pœnis; sed excommunicatione etiam ex eodem decreto Tridentino afficiat.

3. Ne patiatur Parochus, quempiam cuiusvis gradus, & conditionis hominem, qui sibi ignotus, in suam Parochiam ab aliena Diœcensi comigrat, cum muliere, quam secum coniugis nomine duxerit, in ea habitare, si modo vel ex infamia, vel alia legitima suspicione coniucere possit, illam habere in Concubinam: nisi Parochi, à cuius Parochia discessit, litteris, certo praescripto tempore, testatum ille fecerit, sibi illam legitimo matrimonio iunctam esse. Quod testimonium scriptum ubi attulerit, id in vrbe Episcopo, in Diœcensi Vicario foraneo exhibeat: qui si probandi vim illud habere perspexerit, à Parocho, in cuius Parochie fines is venit habitatum, illud, ciusue exemplum in matrimonium Codice asseruari iubeat.

Si verò Vicarius foraneus de eo scripto aliquid habet, quod sibi difficultatem, anticipemque deliberandi curam afferat; illud ad Episcopum quām diligentissimè mittat, ut eius iudicio declaretur, an illi fides

De Condit.
nu. 11.

Conc. Rom.
sub. Nic. i. in
fi. Conc. La-
teranen: sub
Leone X. ses.
9, de ref. cu-
rig, & aliorū,
verl. Concu-
binarij.

3. De ijs, quæ
ad Matr. sacr.
pert.

adhi-

adhibenda sit.

*6. Quo ad
Marr. pert.*

4 Pastoribus non solum pericula propellenda sunt; sed etiam omnis periculosa peccandi occasio pro Pastoralis officij munere eripienda est. Quamobrem, cum qua facile existere possent fornications, incestus, & flagitia, vniuersaque carnis vitia, re alia planè nulla facilius, quam fuga, adiutrice in primis diuina gratia, superatur: Parochus, ut diligentissime poterit, & Episcopus in primis, tunc auctoritate sua, tunc etiam si opus erit secularis magistratus ope imploratur, id maximopere curet, ut ne cum fœmina, quocumque vel arctissimæ propinquitatis gradu coniuncta, mas simul cubet, etiam si anibô puerili aetate sunt; ita tamen grandiusculi, ut aliqua inde suspicio, periculum, occasione impuri flagitijs committendi existere possit.

Nec vero proprietatis, angustiæ habitationis excusationi locus facile relinquitur, quo minus illiusmodi impuritatum occasio omnis praecidatur, cum humi potius, atque adeò subdio iacere satius esset. Parochi autem tota hac de re officium intercedat, qui & consilium det, & opem præsentem, ut accuratissime potest, tante impuritatris periculo præstet.

5 Eam ipsam curam Episcopus, & Parochus ponant in eripiendis morum corruptelis, flagitijs, peccatis, peccandive occasionibus, que grauiissima cum Dei offenditione existunt ex nocturnis illis excubijis, que rusticorum concursu, iuuenili turpium verborum licentia, & promiscua marium, fœminarumque turba hyeme in stabulis palim fieri solent.

De Meretricibus, & Lenonibus.

S V M M A R I V M.

1 Meretricum qualis amictus.

2 Tabernis meritorij, quibusque cauponis illis interdicitur.

3 Iis certus, & remotus locus assignandus.

Quo assignato, illis domum locans, excommunicandus. 6.

Eas item in cauponis alens ad quæsum, ut puniatur. 7.

4 Ornatus omnis illis prohibetur.

5 Lenones exterminandi.